

VECKOBLADET

2

Utkommer fredagar

1990 16:e årg.

Lösnummer 2 kr

Fredagen den 18 januari

19 - 25 januari

VB:s kalendarium över kulturalrangemang och andra offentliga tillställningar fortsätter i regel på sista sidan. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

BIO Södran fre, lör, sön 18.30, ons, tor 20.30: Fula, skitiga & elaka. En absurd komedi om den italienska familjen. Regi Ettore Scola. Bf. Fre, lör, sön 20.45: "Arkitektens mage" Regi Peter Greaway. Ons, tor 18.30: "Tong tana" Bt. en film om penanerna, ett folkslag, som lever i det inre av Borneo. Bt. Matiné: sönd 14.00: "Mamman och den vilda bebin" m fl 4 svenska tecknade barnfilmer. 45 min.

Lilla Teatern Stortorget 12 51 01. Invigning lör - sönd se särskild notis.

Sagor för barn i sagorummet på Stadsbiblioteket mån kl 10 från 2 år, tis kl 10 fr 4 år tor kl 10 sång, spel och skoj.

Lundahistoria får du dig till livs på Kulturen på sönd kl 14. Anders W Mårtensson serverar.

Teater för du som ifrågasätter! Stadsteatern fred kl 22.00, lörd 19.30 sönd 16.00: "I väntan på Godot" en pjäs för ungdomar! Beckets klassiska pjäs om de båda luffarna kan lätt överföras på dagens förhållanden, där luffarna ersatts av människor vid sidan av det "normala" samhället. (Teater 23, Malmö)

Konst i Lund "Syntes av en stad - Lund i konsten" vernisage lör 10-17 Konsthallen.

Alf Henriksson "Tusen års historia" tor 19.00 i läsesalen på Stadsbiblioteket.

amnesty international tis 23/1 19.30 informationsmöte för medlemmar och andra intresserade. Amnesty-lokalen, Magle stora Kyrkog 6.

Resa till oändligheten kan du göra på Planetariet på tis kl 18.30., med Aniara reser du kl 20. Svaneg 9 T. 107302.

Smålands (Kastanjeg 7).exp vard 12-15. fre inkrivning 11-17 kaffe, musik och tilltugg. På kvällen fest med Lilla Verkstan och Jonas Hellborg. Sön Calles café 18.30. 19.00 kommer Rosita från Cuba att tala om den 20:e nordiska sommarbrigaden på Cuba och om den politiska utvecklingen på Cuba de senaste åren. Bokbord.

Kärnkraft på lös grund

Nu hotas Lund och Skåne av en ny miljöfara. Polen håller på att bygga ett kärnkraftverk endast 25 mil från den skånska kusten. Kärnkraftverket byggs i Gdansk på olämplig berggrund och med en teknologi som är sämre än den i Tjernobyl. Fyra polska ungdomar protesterar mot kärnkraftsbygget genom att hungerstrejka sedan i början av december.

Miljögrupperna i Sverige har reagerat på Polens planer och protesterat. I förra veckan uppvaktades polska konsulatet i Malmö och brev skickades till Polens premiärminister. Tidigare har Folkkampanjen uppvaktat polska ambassaden. Skånska massmedia har rapporterat om de polska planerna. Kanske ligger Polen alltför långt bort från Stockholm. För oss i den södra provinsen, där det ofta blåser sydliga vindar, är hotet dock allvarligt.

Bygde i tolv år

I Polen finns det en växande antikärnkraftsrörelse. Fiona Björling (mp) deltog i en antikärnkraftsdemonstration i kolgruvedistriktet kring Krakow i april 1987. Demonstrationen var förvånande eftersom Krakow är så nersmutsat och kolet är eländets orsak (luftrörsjukdomar, kortare livslängd osv) i Polen, berättar hon.

Men just då höll det på att vända. Ekologerna, som i Polen ungefär är synonymt med de miljömedvetna, insåg att man aldrig skulle kunna bygga säkra kärnkraftverk. Kärnkraften skulle aldrig kunna ersätta kolet. I tolv år hade regeringen byggt på kärnkraftverket Zarnowiec i Gdansk. Alla var övertygade om att det aldrig skulle tas i bruk.

Polen har fortfarande ingen kärnkraft.

Avfallet i tunnlar

Men kring -87 planerade regeringen en kraftansträngning för att satsa på kärnkraften. Ytteligare ett stort kraftverk med fyra reaktorer skulle byggas i Klenpicz 50 km NV om Poznan. Det låg- och mellanaktiva radioaktiva avfallet skulle lagras i 50 kilometer underjor-

diska tunnlar som nazisterna byggde under kriget. Det högaktiva avfallet skulle fram till år 2020 sändas till Sovjet. Därefter får enligt en regerings-talesman "nästa generation försöka lösa avfallsproblemet" (!).

Solidaritet oenigt

Protesterna från antikärnkraftsrörelsen fick den polska regeringen att lägga planerna på is.

Men när Solidaritet bildade regering togs kärnkraftsplanerna upp på nytt. Solidaritet är splittrat i kärnkraftfrågan. Den polske riksdagsmannen Antoni Furtak från landsbygds-Solidaritet vädjar om svenskt stöd för att stoppa kärnkraften i Polen.

Förutsättningarna för ett kärnkraftverk i Gdansk är dåliga. Det ligger mitt i det tätbefolkade Gdansk-Gdynia-Sopot-området, mitt i en aktiv förkastningszon. Delar av betonggrunden till det halvfärdiga verket har redan spruckit pga det instabila underlaget.

Lossningen stoppades

Kampen är hård. När reaktorn till kraftverket i Gdansk skulle lossa i Gdynias hamn i november demonstrerade den polska antikärnkraftsrörelsen så att fartyget istället fick gå in till en militärbas. Om reaktorn kunnat lossas nu är oklart.

De fyra ungdomar som hungerstrejkar är så försvagade att det inte går att få kontakt med dem. Den polska radion rapporterar dockligen om deras tillstånd.

Det är uppenbart att kärnkraftverket i Gdansk hotar miljön i Skåne. Den svenska regeringen bör göra vad den kan för att stoppa planerna. Risker är uppenbar att socialdemokraterna i stället exporterar kärnkraftsteknologi.

Nyhetsred.

Lilla Teaterns återinvigning

lördag - söndag med späckat program.

Lördag: 13.00-13.30 teatermusik av Röda Kapellet.

13.00 Café med teatersminkning för barn. 14.30: "Traskvasten" sagoteater 5-9 år entré 20:- Margareta Larsson och Nina Norén fr. Sagohuset. 17.00: Lilla Teatern ger: "En bekymmersam dag", en kort komedi, manus o regi Nicklas Westergren, entré 20:-. Teaterkväll entré 40:-. 19.00 "En stund med Catarina", monolog av och med Nadia Bugazzi. 19.30: "Bröllopet i Kaanan" av Dario Fo med Per Wickström o. Henrik Johansson. 20.15: Smakprov ur La Teaterns kommande föreställning "Stjärnorna åker karusell", kort pjäs av Samuel Beckett, regi Anna Tulestedt o. Anjum Jannkov. 21.00 "En bekymmersam dag" se 17.00. 22.00: Sagor för vuxna berättas av M. Larsson fr Sagohuset.

Söndag: 13.00 öppnar vi café med teatersminkning för barn. 14.00: "Östan om solen, västan om månen", entré 20:- fr 4 år med Ann Elmqvist fr Teater Nonsens. 15.00 "S gick en jul", en av Lilla teaterns barngrupper skildrar ett julfirande med förvecklingar hemma hos två familjer. entré 10:-. 17.00: "En bekymmersam dag", se lörd, entré 20:-. 19.00 Eldblåsning på Stortorget. 19.30 - 21.00 entré 40:- Smakprov på Lilla teaterns kommande föreställningar: 19.30 "Tegelmannen", Per Wickström, "Söndagspromenaden" av Lars Forsell, regi Lena Ekhem. 20.15: "Kärleksfullt och solkigt" monolog med Kirsten Roth. 21.00 "En bekymmersam dag" se sönd 17.00.

Välkomna.

Dementi

Ryktet som VB spred i sitt förra nummer om att valet av Bo Nilsson som konsthallschef skulle vara förankrat hos vpk är en betydande överdrift, och påståendet dementeras härmed, säger Mats Nilsson, vpk-ledamot i Konsthallsnämnden.

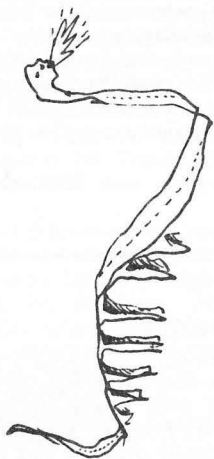
Öresundsbron igen

Lunds socialdemokrater var klokare än VB-redaktionen, denna gången. Sist vi skrev om fasta Öresundsförbindelser trodde vi inte att det skulle bli något av pga bristande uppsvenskt intresse. Men SAP Lund tog före jul ett uttalande där man varnar för planerna på en bilbro.

Ty plötsligt blev de aktuella: Rune Molins ministerpost, den svenska regeringens intresse av att demonstrera handlingskraft, danska LOs hårdare engagemang i frågan, bilintressenas allmänna offensiv i Danmark (bensinskatten sänks en krona!) och naturligtvis oron att marginaliseras när Sveriges intressen och transporter åter går i riktning mot Berlin - allt samverkar mot ett nytt läge.

Alla tidigare argument mot bilbron kvarstår ju men de har förstärkts på minst två punkter. I Miljödelegation Skåne har Bodil Jönsson och Mats Améen med övertygande siffror visat att det är den indirekta biltrafikökningen genom en Öresundsbro som är störst och skadligast. Och på VTI-dagarna i Linköping varnades för att utsläppsmålen inte kan uppnås med nuvarande bilismexpansion. Vad kan då göras? Ja, sitt största hopp får man nog sätta till det som även förut har varit det effektivaste hindret mot broplanerna, nämligen splittringen bland Skånes socialdemokrater. I Lund är man rädd om miljön, i Helsingborg och Trelleborg unnar man inte Malmö och Nils Yngvesson en bro. En blandning av ädla och fulare motiv, men blandningen är nödvändig just nu.

Vi andra bromotståndare får hjälpa till så gott vi kan.

Kongressdebatt

Partiet eller socialismen?

TV rapporterar från ett partistyrelsemöte: Den ene säger att nu måste det till radikala förändringar även om de redan skett 1964. Den andre fnittrar nervöst och meddelar att han för sin del inte har sett och inte kan se något som är fel med det här partiet.

I kanalen konfronteras partiledaren med ett antal hyllningstelegram till broderpartier: Hade man känt till då vad man känner till nu skulle man kanske inte ... I vart fall har kungen också gjort det!

TV igen: Partiledaren meddelar med allvarlig röst framför sin brasa att nu ska minsann k:et bort och partiet bli brett. TV dagen därpå: Riksdagskvinnan dementerar. Partiledaren dementerar, fast inte så mycket.

Som partimedlem bekymras man av två saker: Att partiet tyckt så mycket dumt samt att partiet fortfarande tycks ha svårt att tycka något som ens går att begripa. Den i utlandet förhatliga dogmen om partiets ledande roll blir i Sverige till ett skämt. Vpk som så uppenbart inte kan leda sig självt behöver inte avsvära sig tesen.

Men det är uppenbart att det idag krävs lite mer av ett parti som vill bli brett. De politiska nyheter som uppenbarats i dessa dagar är ju inte att de socialistiska staterna var diktaturer, inte att de var blodiga, inte att de var korrumperade. Det har ju varit känt så länge de funnits. Det som däremot är nytt är att tiden runnit ut för någon radikal förändring av de kommunistiska partierna. Fram till det att vad som alla visste hade sagts av Moskva, var det en sund linje för kommunister att avslöja det. Efteråt blir det bara fortsatt medlöperi om man inte redan hunnit meritera sig.

Vpk Lund har i snart 20 år försökt övertyga partiet om att en förändring varit nödvändig. Under dessa år har partiet kommit att driva två linjer: Man blev eurokommunist i Lund och Bologna medan man var ortodox i Gävle och Berlin. Man valde en internt betingad mittlinje där man balanserade "ytterligheter na".

För vår del visste vi väl om det. Vi blockerades i vårt parti-arbete, isolerades helt inom partiet, tappade medlemmar men valde ändå att acceptera. Man ville ju så gärna tro.

Vpks treenighet

Dessutom var det viktigt för oss också. Till viss del enade det oss att bli utskällda av Werner när vi demonstrerade mot militärkuppen i Polen, men framför allt var det mycket lättare att driva kommunalpolitik i ett väl

etablerat riksdagspartis namn än att göra det som tveksamt vänsterinriktat lokalt missnöjesparti. Inför det problemet står man ju ut med lite knasigheter vad gäller breven till Rumänien. Frågan är om det nu är relevant att fortsätta "lundalinjen" inom vpk. Är det meningsfullt att komma till kongressen och åter uppmana dem att bli som vi var på 70-talet? Ingår inte en protesterande Ulf Nymark lika mycket i vpks treenighet som Lars Werner och Torsten Norlander? Det kommunistiska sammanbrottet har som bekant redan skett och vi måste acceptera att vår ambition att förbättra en rörelse har varit förfelad. När nu kravet på en förändring kommit utifrån, har partiet fortfarande dominerats av en obruten tradition från 1929 som konsekvent frambringt hopplöst osjälvständiga partiledningar som alltid satsat försiktigt på två hästar, nästan aldrig vunnit något men genom sin existens lagt sordin på all seriös vänsterdebatt.

Vi måste nu välja mellan partiet och socialismen. När Finn Hagberg i förra VB letar efter förutsättningen för ett nytt parti i vpks stadgar påminns man om debatten om massparti kontra elit i slutet av 70-talet. Efter stor vända beslöt partiet redan då att bli ett massparti, men konstigt nog märkte man efter ett par veckor att inget hände då det inte var det var de hårda stadgarna som hållit massorna utanför partiet.

Om det nu finns utrymme för ett brett vänsterparti beror det på den samtidiga kollapsen hos både socialdemokrater och vpk. Det är inte vpks stadga som är förutsättningen för ett nytt parti, lika lite som vpks partiledning.

Kongressdeltagande?

För oss i vpk Lund bör därför kongressen liksom allt fortsatt arbete med att förnya vpk framstå som meningslöst. Varför öda tid på att nominera kamrater till en partiledning som ingenting betyder förutom en belastning för dessa kamraters fortsatta arbete? Vi kommer ju ändå inte att få annat än helt små framgångar.

Vi menar därför att vpk Lund inte bör sända någon till kongressen. Använd i stället deltagaravgifter och frysta medlemsavgifter till att sända medlemmar som har tid att lägga en vecka på partiarbete, på resor runt landet för att leta efter andra som kan vara intresserade av ett nytt socialistiskt vänsterparti.

Karin Blom
Mårten Dunér
Göran Persson
Ylva Stubbegård

Med armarna i kors?

Förra veckans "VPK Lund anser..." behandlade den kommande VPK-kongressen. Ledaren var undertecknad av styrelsen för VPK Lund. Så här slutade ledaren:

"För så vitt vi kan se är kongressen avgörande för VPKs och för den svenska vänsterns framtid". Punkt slut. I den ursprungliga texten följde ytterligare några meningar direkt på detta. "Kongressen måste rätt och slätt ta ställning till frågan: ett brett vänsterparti eller ett kommunistiskt parti uppiffat med kosmetika ur skönhetsserien 'Après Nicolae et Todor'. Hur VPK Lund besvarar den frågan råder det ingen tvekan om, men vad händer om kongressen ger ett annat svar än det som VPK Lund - och många andra organisationer och medlemmar - kräver? En del av kongressförberedelserna bör nog ägnas åt att inta en viss beredskap inför en sådan utveckling".

Ledaren innehöll också en del andra förändringar i förhållande till ursprungstexten, där den viktigaste torde vara att i ledaren står att VPK Lund ska följa kongressförberedelserna "med stor uppmärksamhet", medan det tidigare stått att "det mesta" av VPK Lunds resurser i vår skulle inriktas på kongressarbetet.

Andra planer?

Hur kan jag känna till det här? Jag blev ombedd av VPK Lunds styrelse att skriva ledaren. Någon förhandsgranskning från styrelsens sida var det aldrig tal om. Texten skulle lämnas direkt till VB, vilket också gjordes.

Eftersom styrelsens ändringsarbete uppenbart har politisk betydelse vill jag rikta följande frågor till styrelsen:

1. Eftersom styrelsen tydligen håller med om att nästa partikongress är avgörande för VPKs och vänsterns framtid, varför ska lundavpkarna då nöja sig med att enbart följa kongressförberedelserna, om än med "stor" uppmärksamhet? Har styrelsen någon andra planer för vårens verksamhet, något som är viktigare än frågan om VPKs framtid?

Förebygga

2. I vilket avseende råder det tveksamhet om hur VPK Lund ska ställa sig i frågan om hur VPK ska utvecklas?

3. Styrelsen anser att det är överflödigt att vara beredd på att

Mårten Dunér tar adjö

Som framgått av lokalpressen har vpk Lunds kommunalpolitiska grupp bestämt sig för att stödja byggandet av den s k Hardebergastaden. Låt vara med vissa reservationer.

I korthet innebär förslaget att en ny "stad" byggs vid Hardeberga. Härigenom skapas underlag för en snabbspårväg mellan Lund och Dalby/Södra Sandby. Det sista är för vpk Lund en viktig poäng, det framgår till exempel av en insändare signerad Ann Schlyter i tisdagens Sydsvenska.

Beslutet är kontroversiellt. VB har hört flera partimedlemmar, som uttalat hård kritik mot detta förslag att "bygga nya förorter". En av de främsta kritikerna är Mårten Dunér, som när han av en händelse fick veta att kompol förordar Hardebergastaden, bestämde sig för att lämna sitt uppdrag som suppleant i Gatu- och trafiknämnden.

Mårten har länge sökt få gehör i vpk Lund för en anti-förortslinje i stadsplaneringsfrågor. Hans kritik av utformningen av bebyggelsen på Gasverkstomten och i Värpinge har varit svidande. Hans åsikter bör vara bekanta för VBs läsare, eftersom vi under senhösten publicerade hans förslag till hur Lund ska kunna växa i Lund.

VB träffade Mårten Dunér och frågade honom varför han reagerat så häftigt att han lämnat Gatu- och trafiknämnden.

MD: Tidigare har vpk Lund haft en väldigt defensiv linje i stadsplanefrågor, som har inneburit att den enskilde nämndpolitikern haft stor frihet att göra egna ställningstaganden. När kompol nu ställt sig bakom Hardebergastaden finns det inte längre någon möjlighet att som representant för vpk förordar den satsning på "traditionell" stadsmiljö, som jag stått för.

Jag har ju hävdat, att man även vid nybyggnad bör söka en stadsmässighet. Det är i staden Lund folk vill bo, inte i någon by i Lunds kommun.

Dessutom är det här förslaget till och med sämre än Stångbystaden, som ju åtminstone inte skulle ta i anspråk områden, som är attraktiva för andra ändamål.

VB: Men argumentet att Hardebergastaden behövs för att skapa tillräckligt underlag för en snabbspårväg till Dalby och Södra Sandby, som sedan skulle kunna bindas samman med nygamla spårvägar via Staffanstorp till Malmö, är inte det vettigt?

MD: Nej, på det här sättet skapar man bara små miljöer utan underlag för verksamheter och service. Sådana blir mycket kommunikationskrävande. Visst skapas underlag för kollektivtra-

fik, men all erfarenhet visar att det här 60-talskonceptet också bidrar till en kraftig ökning av privatbilismen. Hardebergastaden kommer att medföra byggandet av en östra ring, som i själva verket blir en tredje motorväg till Malmö. Det är en betydligt säkrare prognos än att det blir en spårväg till Dalby.

VB: Du är också kritisk till hur beslutet om att stödja planerna på en Hardebergastad har fattats. Men har du inte fått din chans tidigare. Ditt förslag om en urban utveckling var ju uppe på ett medlemsmöte i höstas, men du lyckades inte sälja det där.

MD: Den formella handläggningen är säkert alldeles oklanderlig. Det var beslutet om att säga ner almarna i Kungsan på sin tid också. Men jag förvånas över att man under ett helt år haft en sådan beslutsvända att man inte kunnat fatta beslutet på ett medlemsmöte. Antagligen beror det på att man försökt ta hänsyn till stora minoriteter. Så hamnar man i en situation där man måste ta ställning, därför att man i någon mening kommit till makten, och då bestämmer man sig för en linje som inte är diskuterad bland medlemmarna.

Man kan dock inte som en del miljöpartister säga att vpk sviker. Det finns nämligen ingenting att svika. Tidigare har partiet intagit en kritisk position. Då har man inte behövt bestämma sig för en egen positiv linje. Nu krävs det plötsligt åtgärder, och då väljer man en oerhört etablerad gammal 60-talsposition. Det är som om man missat de senaste tio årens diskussioner. Var finns nu den röda oppositionen? Man frågar sig vad det finns för anledning att vara vpk-are.

Kritik mot vpk-syn på Hardebergastaden

Som att bygga punkthus på Uppsala högar!

Vpk Lunds yttrande av 1990-01-05 över förslaget till översiktsplan för Lunds kommun har vällåtit en del uppmärksamhet i pressen. Det har tolkats som en omsvängning av partiets tidigare linje i frågan om stadens utbyggnad, men man har också noterat en viss vaghet i utformningen som tyts som ett tecken på beslutsvända; "Jämförelse med den som författat vpk:s yttrande framstår biskop Brask som principfastheten personifierad och pastor Jansson som ett under av trosvisshet viljestyrka", konstaterar Jan Mårtensson i sin lördagskrönika på tjugondag Knut, syrligt men inte helt orättvist.

Anledningen till dessa kommentarer är ställningstagandet till Anders Tingvalls idé om en s.k. Hardebergastad. Enligt yttrandet är detta förslag "intressant" och "väsentligt bättre än en utbyggnad norrut". En stor del av aktstycket ägnas en argumentation för Hardebergastaden, trots en del brasklappar och ceremoniella bugningar inför den gamla ikon: att vi naturligtvis helst vill att stan inte alls byggs ut.

Nog är detta en omsvängning alltid. Så sent som den 11 oktober skrev vpk:s representant i byggnadsnämnden: "En utbyggnad vid Hardeberga kommer i direkt konflikt med riksintressen avseende såväl naturvärden som kulturminnesvärden. Områdets läge i landskapet och dess historia gör en exploatering synnerligen tveksam". Det var en uppfattning som vpk den gången delade inte bara med miljöpartiet utan även med den borgerliga gruppen.

Det är alltså inte konstigt, om journalisterna blivit en smula konsternerade. Men vad värre är, också för många medlemmar och kommunalt aktiva vpk-are har detta kommit som en total överraskning. För egen del fick jag reda på saken först genom tidningen och har i efterhand på förfrågan fått veta när och hur beslutet fattats. Mårten Dunér och jag hade följaktligen fullgod anledning att tro att vi följde partiets linje, när vi den 13 december i gatu- och trafiknämnden reserverade oss mot idén om en Hardebergastad.

Vad som gjorts kan inte göras ogjort. Men det kan tjäna som en tankeställare för framtiden. När det gäller byte av politik av denna storleksordning, måste vi i framtiden hålla bättre kontakt, förankra våra ställningstaganden bredare och djupare bland medlemmarna.

Dock är det inte för sent att diskutera Hardebergastaden. Ett remissyttrande över en översiktsplan är trots allt inte detsam-

ma som ett beslut. Jag skall avsluta denna artikel med att försöka ge ett bidrag till en sådan diskussion.

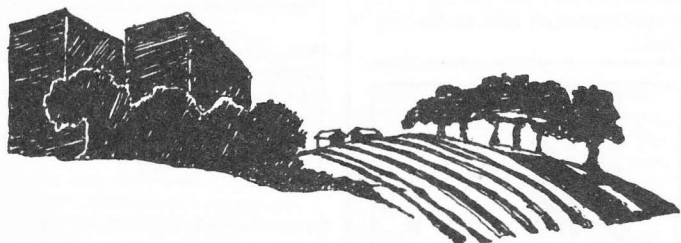
Olika remissinstanser och debattörer har redan anfört en rad tunga argument för att inte bygga en Hardebergastad, bl a natur- och kulturvärden, radon och konflikter med taktverksamheten. Att referera dem alla skulle föra för långt. Låt mig bara få citera en representativ debattör, f.d. stadsarkitekten B Fyhr-Johansen (SDS 12 jan): – Det aktuella området...lämpar sig utmärkt som rekreationsområde - strövområde för denna närbelägna befolkningen (i Lund, S. Sandby och Dalby) och många andra i Skåne... Det bör därför inte förstöras av bebyggelse och vägar...

I detta vill jag helhjärtat instämma, men samtidigt vill jag lägga till en kulturhistorisk synpunkt, tillika ett delsvår på frågan i vpk:s yttrande, hur riksintresset i sammanhanget skall definieras. På höjden ovanför Arendala låg platsen för Skånes tidigmedeltida landsting. Där torde det stenhus ha legat, där ärkebiskop Eskil 1141 beseglade Skånelagen. Att exploatera denna plats, vore som att bygga punkthus på Uppsala högar.

Man måste också konstatera, att frågan om trafikförsörjning till Hardebergastaden inte har penetrerats tillräckligt i översiktsplanen. Allmänt hänvisas till de redan hårt belastade vägar 941 och Rv 16, varjämte noteras, att vägverket föreslagit en utbyggnad av Östra ringen söderut till väg 108. Gatukontoret säger också med synbar förnöjelse i sitt yttrande över översiktsplanen, att en utbyggnad i Hardeberga-Tygelsjö förstärker behovet av Östra ringen. Det förefaller invändningsfritt, men är det vad vi vill?

Ovanstående kritiska synpunkter utesluter inte, att det finns sådant i vpk:s yttrande som jag verkligen uppskattar. Det gäller framför allt den "offensiva" tanke, som närmare utvecklas i ett bifogat yttrande över naturvårdsplanen, och som innebär att naturvärden inte bara skall bevaras utan också nyskapas t ex genom planteringar. Jag delar också helt uppfattningen att en spårväg österut måste ingå i ett större nät som också innefattar andra kommuner. Att jag sedan har delvis andra tankar om linjedragningen är en annan sak, som det kan bli anledning återkomma till i en senare artikel.

Lars-Arne Norborg

VECKOBLADET. Utges av Vpk Lund. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 100 kr per år. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sätt. o lay-out: VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T.11 51 59 onsd. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: ABFacktryck, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Kvarnbyskolan Seminarium för 10/2 "Vänsterns väg" Gunnar Törnér, Vellinge och Herman Schmid, Bona. Diskussion om vänsterns mål och väg. Anmälan senast 7/2 040/49 43 13 el. 046/13 70 06. Pris 50:- inkl mat och kaffe.

Känner du dig lurad? rådgivning av kommunens konsumentrådgivare som har öppet följande tider: Månd-onsd-fred 9 - 12,30, 13,30 - 16. Telefoni Må-On-Fr: 9 - 12. Tel. 15 59 50. Krister Palmkvist.

Godot för ungdom

I helgen gästspelar Teater 23 från Malmö på Lunds stadsteater med Samuel Becketts I väntan på Godot. Den skrevs; berättade Jan Sigurd i en fin liten artikel i Sydsvenskan häromdagen, "i en stuga på landet som avkoppling från arbetet med ett tyngre prosaverk".

De tyngre prosaverken är väl, liksom de minimala enaktarna för en röst, som nobelpristagaren skrev mot slutet av sitt liv, redan främst en angelägenhet för litteraturvetenskapen. I folkets kollektiva minne är Beckett författaren till Godot.

Pjäsen handlar om de båda luffarna Vladimir och Estragon, som under sitt meningslösa väntande på den mystiske Godot för en ändlös och trivial dialog. Här gestaltas, enligt baksides-texten på den gamla Panache-utgåva, som VB har tillgång till, "den moderna människans ovisshet, hennes längtan efter en fast punkt i eller utanför tillvaron." Det är också ett drama om kamratskap och främlingskap, solidaritet och meningslös grymhet, frihet och slaveri. Men att det, som det står i annonserna för Teater 23s uppsättning, skulle vara "en pjäs för ungdomar", det har vi aldrig hört förut. Därför ringde vi upp Edvin Svensson, pappaledig producent på Teater 23, och frågade vad som menas med det.

- Vi frågade oss var motsvarigheten till de vilsna luffarexistenserna Didi och Gogo finns idag. Jo, på fiken, där det hänger unga människor, till synes uppgivna och håglösa men i själva verket fulla av tankar och frågor om de stora existentiella problemen. Därför blev vår Godot en pjäs om och för ungdom, svarade Edvin.

- Det låter spännande, tycker vi.

Bekännelse

Tidningarna visar bilder av den nya rumänska flaggan, den med ett stort hål i mitten. Det väcker minnen.

1976 satt jag i vpk Lunds förstamajkommitté som förberedde demonstrationen. Då fanns det ännu en liten men aggressiv grupp av moskoviter i organisationen. Det var mycket som de inte gillade men sämst tyckte de om Kina.

Vi i kommittén gillade däremot Kina och beslöt att dess flagga skulle bäras i tåget. Att ha med enbart den skulle vara en alltför grov provokation, men jag kom på att i då gällande partiprogram fanns de socialistiska länderna uppräknade, alltifrån Albanien till Yttre Mongoliet. Det var lösningen! Allra främst i tåget skulle vi ha en fanborg med alla fjorton flaggorna.

Den vietnamesiska hade vi förstas redan men tretton återstod. Vi skrev till ambassaderna i Stockholm. De enda som skickade sin flagga var östtyskarna. Därmed var en del vunnet för det var en knepig sak att tillverka, med bl a passare och sädesax, men det skapade också problem eftersom den var av prima kvalitet. De andra flaggorna måste ha samma standard för annars skulle folk tala om politiska markeringar.

Varje stadsdelsgroup skulle sy två flaggor. Det knötades för det fanns andra arbetsuppgifter också. Så jag drev igenom att vi i kommittén skulle föregå med gott exempel och själva tillverka den knepigaste.

Det var den rumänska. Det svåra var vapnet i mitten, en fantastisk komposition. Där fanns Valakiets sädesax, hammare från fabriken i Brasov, Karpaternas granskogar och så förstas landets stora och stolta naturresurs, oljan - symboliserad av ett borrhorn. Alltsammans i minst fem färger.

Trots allt gav vi oss uppgiften i våld. En lång natt satt jag och ritade vapnet, nästa natt broderade jag. Det var ovanligt och jag stack mej grymt i fingrarna, men jag tyckte att resultatet blev fint.

Det tyckte inte förstamajkommitténs majoritet. Den rumänska flaggan förkastades och därmed hela tanken på en socialistisk fanborg.

Kanske var det bäst som skedde. Fast hade vi i dag haft en rumänsk flagga hade vi kunnat riva bort vapnet och som enda politiskt parti i Lund ställa oss på Stortorget och vifta med symbolen för det nya, demokratiska Rumänien.

Grr

kongressen kan komma att fatta "fel" beslut. Tror styrelsen att medlemmarna i så fall bara skulle rycka på axlarna och säga "jaha" och fortsätta som om ingenting har hänt? Styrelsen, som väl känner till stämningarna i lokalorganisation och partidistrikt, borde verkligen inse att om inte "rätt" beslut fattas av partikongressen kommer många medlemmar att passiviseras eller lämna partiet. Inte kan väl VPK Lund bara sitta med armarna i kors och notera en sådan utveckling? Det fodras absolut någon form av förebyggande verksamhet, att diskuteras före kongressen, efteråt kan det vara för sent.

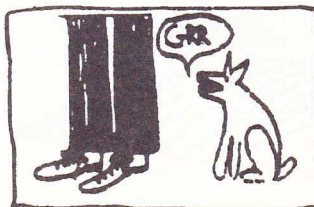
4. Har styrelsen för vana att granska texter som lämnas in till VB?

Ändrad innebörd

Jag vet att styrelsen arbetar under besvärliga omständigheter och vill inte i onödan lägga sten på börda. Frågorna ovan tycker jag dock det är viktigt att styrelsen besvarar. Och just för att styrelsen har en besvärlig arbetssituation så kan man tycka att den kunde ha annat för sig än att pillra och ändra i texter som de har bättre andra partimedlemmar att skriva. Dessutom är jag lite småsur för att styrelsen inte respekterade min önskan att inte ändra den politiska innebörden i texten. (Jag larmades när styrelsens rödpenna plockades fram). Kunde inte styrelsen acceptera texten av politiska skäl, så fick den spola den i sin helhet, eller ta den och låta bli att under-teckna med styrelsen, menade jag. Inte för att jag tycker att texten är märkvärdig på något sätt, men jag kan tänka mej en mängd andra saker som jag hellre skulle lägga ner min tid på, än att skriva texter som styrelsen sedan ändå skall lägga ner möda på att stryka och ändra i. Och styrelsen borde väl begripa vilken politisk tendens en text rörande kongressen, författad av undertecknad, skulle komma att få.

Ulf Nymark

NOT. Texten i halvfet stil ovan är rekonstruerad från en kladdig kladd.

Tysk blues

Camilla Staern, sopran från Stora Teatern i Göteborg vrålade fram tysk blues på Konstmuseet i måndags kväll. Hon sjöng sånger av Kurt Weill, de flesta från Mahagonny och Happy End. I dessa sånger gestaltas naket och genomskinligt förtingligade mellanmänniskliga relationer och ett samhälle där penningen härskar. Precis så här vulgärt och oskönt måste de sjungas för att inte bli sentimentala.

Anders Hagbergs saxofon spelade mest understödande. I slutnumret Surabaya-Johnny fick han lite mer utrymme. Honom hade vi gärna hört mer av.

Musikred

MÖTE
MÖTE MÖTE
MÖTE MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT: Sö 20.1 rep kl 17.30 på Palaestra för spel lö 27.1 kl 9.45, Magle St kyrkog 12 A. Ewe thina, Satumaa, Bol melodi, Feuille oh, I themba, Vargjakten.

RÖDA KAPELLET: lö saml Lilla Teatern kl 12, spel 13-13.30: 39, 130, 184, 133, 173, 194, 134, 136. Rep sö 18.45 i Kapellsalen. Årsmöte 28.1.

VPK IF: Lö 15-17 träning på Lerbäckskolan.

Kompol träffas må 21.1 kl 19.30 på Bredgatan 28. Kritik och självkritik..

VECKOBLADET

Detta nummer av VB gjordes av Lars Borgström, Rune Liljekvist och Lasse Svensson.

Kontakredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, som träffas på tel 13 58 99.